

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 431.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e124528/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N° 103.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Tryk og trykrets Medg.

Ordføreren: Jeg vil tillade mig i denne Anledning at ytre, at jeg vil bringe dette Spørgsmaal under Diskussion i Uvalget, naar den foreløbige Behandling er udsædsvagt; men nogen egentlig Forandring tror jeg ikke er nødvendig thi jeg antager, at denne Bestemmelse maa forstaaes i Overensstemmelse med den Orden, der staar i Lov, og den er, naar jeg ikke seiler meget, at vedkommende Sovernpligtige, naar de ere i Hart med fremmede Stæde eller ogsaa med Landets egne Stæde, slet ikke behøve at melde sig personlig hos Districthøveden, men kun hos den, der paa det givne Tidspunkt fungerer som Districthøveden, og hvor denne ikke selv boer, er det Landpostens, som egentlig er Districthøveden, der udfører Landpostens, eller Landpostens bemandede Forretninger. Naar der blot sigtes til de Indbydere, der ville gaae i Landpostens, gjordes egentlig ingen Straffebestemmelse i § 55 forinden, thi de blode da melde sig Landpostens, hvad enten de selv ville eller ikke, baade naar de rejste ud og naar de komne hjem; der bliver nemlig ingen Sted ind- eller udførsel ved noget Tidspunkt uden Anledning, som det høder, det er uden at Slipperen producerer en Hæftelse eller Forretning over alle de Mandstater, han har ombud, og den skal han legitimere ved at vedlægge Kollens Certifikater eller Sopolanter; saaledes seer Anmeldelsen til Landpostens, og Landpostensgjælden gjere derefter deres naturlige Indberetninger ligesom til Districthøveden; det er Forretninger, der paabehøve dem, ikke som Landpostensbemand, men i Kvalitet af Budsmaaglige for Districthøveden. Derfor har Bestemelsen for disse Tilfælde ingen synlig praktisk Betydning. Naar man skal underlægge den en Betydning, maatte det være den, at den sigter nærmest til de Indbydere, der rejste til Udlandet for det at søge Gæde eller i et andet Hensigt, uden at rejste som forbrødre, og i saa Tilfælde er Hensigt af at maatte melde sig for Districthøveden ikke her, her naar det antages, at det er nok, at Bestemelsen melde sig hos Districthøvedens Budsmaaglige, som er Landpostens.

Spørg: Jeg maa tilføje, at dette ikke var mig bejend, og mine Bemærkninger, forsaavidt „Districthøveden“ angaaer, ere saaledes ved hvad den arde Ordfører anførte blivne overflødig; dog skalde jeg ønske, at det i Paragraphen kan til at staa „for Districthøveden eller hans Budsmaaglige“, for at det maatte blive tydeligt og klart for Sædler, at det er nok at melde sig for vedkommende Landpostens. Jeg foreslæder saaledes mit Amendement i denne Henseende, men maa forstønde mig at stille et Amendement med Hensyn til Høveden for at melde sig efter at være kommet tilbage her til Rigt.

Ordfør: Jeg maa indværdig bemærke, at hvad den arde Ordfører har anført ikke gjælder om de Sovernpligtige, som gaae i Hart med fremmede Rødnærst Stæde; de blivne ikke saaledes paanbudne af Indvæltningshøveden eller hans Budsmaaglige; Kollens serpe ved ogsaa ved de fremmede Consulter, saaledes til Ex. i Gøllinger, og de komme derud slet ikke i Berørelse med nogen dansk Materiel. Forholdet har dog lidet forandring været, at de have melde til Sovernpligtigheds-Beskyttere paa Stædet, at de vilde gaae i saadan Hart, og de ere da blivne forstønde med den fornævnte Tilværelse dertil; men her gjælder altsaa dog Tilfælde, hvor de kunne tage Gæde paa fremmede Stæde, uden at derom seer nogen Anmeldelse for Indvæltning.

Ordføreren: Jeg maa dog bemærke, at Søadant kun kan stæde Gæde i det Tilfælde, at Stædet ikke har været indet ved Landstædet og gjert Ind- og Udførsel.

Ordfør: Ja, usagtelig, men det er ogsaa ofte Tilfælde i Gøllinger, at fremmede Stæde høre Gøll, naar de paa flere Stæder, uden at høre Noget at gjere med det egentlige Landpostens, men blot med Dødsens Landpostens.

Dahl: I Forbindelse med hvad jeg ved en tidligere Leilighed har yttret, vil jeg tillade mig at bemærke, at det vilde være hensigtsmæssigt, om Kullens ikke bestemtes til et fast, uforanderligt Beløb, saa at ogsaa her, ligesom ved § 23, som til at staa „en Kullens af indtil 10 Rbd.“ Fremmede vil jeg, i Tilfælde med, hvad jeg ved bemeldte Paragraph har anført, bemærke, at det der sigtes, hvem Kullens tilføjer, og mener jeg, at den her sigtede Stædet Kullens.

Ordfør: I Anledning af § 55 havde jeg hørt indet at udhøre de betydelige Forandringer, den gjør i de lidet gjældende Regler, navnlig efter Placaten af 5te Marts 1842, der er gjordt i Forretningen af 22de Marts 1843, men det har allerede den arde Ordfører gjert. Han har indværdig tilføjet Noget, som har været mig paafaldende, nemlig at disse Bestemmelser skal staa ved Magt, og han har paaberaabt sig i den Henseende § 57; men hvortil § 57 kan indeholde nogen Hensigt for at lade Bestemmelserne i Forretningerne af 5te Marts 1842 og 22de Marts 1843 være fremmede gjældende, forstønde jeg ikke. Efter disse Anvæntninger skalde de, der i Forbindelse vilde tage Gæde paa fremmede Stæde, have Tilværelse af Districthøveden Høveder af Admiralitet, og denne Tilværelse skalde kun gjælde i 2 Rar; nu derimod sigt ganske ubetinget, at i Forbindelse skal de have Tilværelse, hvortil det blot gjælder til Rigt at gjere Anmeldelse til Districthøveden, naar man rejser og naar man kommer tilbage. Dette er dog noget ganske andet og kan altsedel ikke bestaa med, hvad der indværdig i de anførte Forretninger. Ordet „Arvrigt“, hvortil § 57 begynder, kan jo da ogsaa kun gjøre den Betydning, at det kan er forsvundet nærmestende Hæftning ikke indeholder andre Bestemmelser, at de arde Regler endnu skalde gjælde. Jeg vil for Resten gjere den Bemærkning, at det ogsaa er den Høveden, at Placaten af 5te Marts 1842 ikke ubetinget sigt, at det kan omgaaet efter den Indvælt i Forbindelse, men den Høveden Admiralitetet skal til at gjere andre Forordningsninger, hvor der er Udlyst til Rigt. Jeg maa endvidere bemærke, at den Høveden, som den arde Ordfører, holdt jeg ikke har indværdig ham, har gjert § 57, vil have for Indvælt paa § 27 og 28 i Forretningen af 8de Januar 1802; men det forkommer mig at være langt mere Anledning til at anse disse Paragrapher som staaende ved Magt endnu, da de ikke umiddelbart staa i Strid med nogen Del af nærværende Hæftning, end til, at Placaten af 5te Marts 1842, der ligesom stæder med den 50de §, om jeg ikke seiler, skalde anses gjældende.

Røder: Den næstfølgende Taler gjerde opmærksom paa Kullens i § 55, men jeg tror, at han gjemte, at det senere maatte bestemmes, ved hvilken Ret Kullens skal bestemtes; jeg foreslæder, at den maa bestemtes ved Admiralitetet. Med Hensyn til § 56 har jeg en Bemærkning at gjere, naar jeg sammenligner den med § 23, Stænd § 23, som det synes, kun taler om Forbindelse, bestemmer den dog betydelige Straffe for det Tilfælde, at Regnen udbøder fra Stædet, nemlig 4 Rar Høveden, og betydelige Kullens, naar Bestemmelserne bestemtes ubetinget; derimod bestemmer § 56 med Hensyn